

ALUMNI ACHTERAF

Met een bul geschiedenis op zak zingt coloratuursopraan Marene Elgershuizen de sterren van de hemel, Anne-Marie van Hout studeerde net niet af, maar dat stond een directeurschap van een museum niet in de weg.

ELLIS ELLENBROEK

RETOURADRES: RUG/A&F, POSTBUS 72, 9700 AB GRONINGEN, NEDERLAND

MARENE ELGERSHUIZEN (34)

STUDIE geschiedenis, afgestudeerd in Modern History and International Relations (2003-2011); conservatorium (2008-2013) **IS** klassiek zanger **HUISHOUDEN** solo **HUIS** studio in gerenoveerd kantoorgebouw Amsterdam-West **INKOMEN** tussen 0 en 7000 euro bruto per maand (zzp'er)

FOTO ELBERT BESARIS

'Ik was een jaar of tweeëntwintig en wilde weten hoe dat moest, klassiek zingen. Op de muziekschool in Groningen zei de docent dat ik zo naar het conservatorium kon. Een tweede studie, naast geschiedenis, kon toen nog, dat kostte niks extra's. Ik had ieder jaar het

hoogste overgangscijfer van alle leerlingen. Nederland is volgens mij het enige land ter wereld waar conservatorium niet-universitair is en dat zie je dan ook aan het niveau, dat mag wat mij betreft wel tien keer hoger. Als dramatisch coloratuursopraan word ik veel gevraagd voor het zwaardere romantische repertoire. Brahms, Mahler, Verdi. De Carmina Burana doe ik ook vaak, omdat ik een van de weinige sopranen in Nederland ben – zo niet de enige – die goed laag kan zingen en ook die knallende hoogte heeft, boven de hoge C, tot en met F3 voor de kenners. Een puzzelstuk is op zijn plek gevallen. Dit is wie ik ben. Met mijn stem heb ik altijd iets dat van mij is en waar ik iets mee kan. Klassiek zanger is een way of life. Ik ben bijvoorbeeld altijd op zoek naar gadgets om mijn longinhoud te vergroten, of naar de beste keelpastilles. Fabrikanten sturen mij die pastilles en ik schrijf dan een review op social media. Ik geniet van mensen die hun eigen pad kiezen. Dat doe ik ook. Als ik straks oud en verzwakt in een ziekenhuisbed lig, heb ik dan iets gedaan met mijn talenten? Heb ik me dan uitgesproken of was ik een lafbek die altijd haar mond heeft gehouden? Ik spreek me uit tegen heteronormativiteit. Zelf ben ik bi. Ik heb een tijdje op het secretariaat van het COC gezeten, als vrijwilliger. Ik heb meegelopen in de Pride Walk, gedemonstreerd tegen de Nashvilleverklaring en toen ook gezongen. Soms soleer ik bij het Galakoor, een fantastisch queerkoor. Bij hun Gloria van Poulenc – die zelf homoseksueel was – kwam ik op in rokkostuum, met hakken eronder. Ik voegde mij als professional in hun context door mij superqueer op te stellen. Er ging een siddering door de zaal. Dat is wel een van de mooiste dingen die ik heb meegemaakt.'

ANNE-MARIE VAN HOUT (42)

STUDIE geschiedenis, afgewisseld met enkele jaren psychologie van 1995 tot 2006 (niet afgestudeerd) **IS** directeur Museum Elburg/VVV Elburg **HUISHOUDEN** deelt huis met moeder Anneke (76) **HUIS** ouderlijk huis in 't Harde **INKOMEN** 3159 bruto per maand

'Na een intensieve periode van zorg voor mijn zieke vader en zijn overlijden in 2009 schreef ik me in bij Randstad, toe aan nieuw werk. Ik wilde die dag ook een paar goeie hakken kopen. Als je zo lang voor iemand zorgt, verdwijn je zelf als het ware uit beeld, je bent er niet echt meer.

Ik wilde weer een beetje mezelf worden. Ik zat schoenen te passen, toen Randstad al belde, of ik op maandag kon beginnen op het Deltion College in Zwolle. Ik ben precies tien minuten werkzoekend geweest. Bij Deltion werd ik aangenomen om een grote aanvraag voor te bereiden voor een integratieproject voor anderstaligen. Daarna rolde ik een jaar lang van het ene in het andere project. De jaren daarvoor had ik op een cultuurprojectbureau van een kennis gewerkt, in Apeldoorn en een tentoonstelling over de thuiszorg helpen maken voor het Nationaal Museum Verpleging en Verzorging in Zetten, nu online kennisinstituut Florence Nightingale. Afgestudeerd was ik net niet. De scriptie, over de handelsverhouding tussen Nederland en Zweden in de zeventiende en achttiende eeuw, was een horde te ver. Hij werd te dik. Ik moest inkorten en raakte geblokkeerd. Ik had afstand nodig en besloot te gaan werken. De literatuur lag nog lang in mijn studeerkamer. Af en toe keek ik ernaar en dacht: O, daar moet ik ook nog eens wat mee. Nu niet meer, het heilige vuur is er niet meer. Het had tóen gemeeten. In de zomer van 2010 werd ik benaderd door Museum Elburg, of ik wilde komen praten. Als directeur zette ik de koers in om van het museum meer dan een museum te maken, we hebben bijvoorbeeld de VVV overgenomen en maken theatervoorstellingen over en met Elburgers. Elburg, in de biblebelt, is de gemeente waar ik ben opgegroeid, en waar ik op mijn zeventiende uit ben ontsnapt. Ik had nooit gedacht dat ik er terug zou keren. Mijn vader was hier burgemeester. In mijn baan helpt het enorm dat ik mijn vaders dochter ben. Dat is voor veel Elburgers iets vertrouwd: O, dat meisje van Van Hout, dat zal wel goed zijn.'